

באחת וחצי עברנו את צידון ובשלוש הגענו לבירות.
מבירות יצאתי באוטו לטריפולי ב-10 אחרי ארבע, והגעתי בשש וחצי.
האוטו מהיפה לבירות עלה 50 גרוש, ומבירות לטריפולי 25.
הנסיעה עייפה אותי עד שקשה היה לי לעמוד על רגלי.
גם המקלחת לא הועילה. כאילו רוצחתי ונשברתי.
בא אצלי סוכן קרונות השנה ומכר לי מקום במחלקה
השניה: 15 לירות 26 גרוש בכסף סורי (255 גרוש שלנו). בכלל
זה לא נכלל הכרטיס, כרטיס אצטרך לקנות מחר בבוקר מטריפולי עד
חלב - 7 לירות וחצי סוריות, ואחר כך מחלב לקושטא 24 לירה סורית
ובעשרים גרוש. בעד מחלקה ראשונה יש להוסיף לא הרבה: קרון
השנה 18 לירות 11 גרוש, מטריפולי לחלב 9 לירות, מחלב לקושטא
33 לירות, בס"ה בערך 60 לירות (10 לא"י), אולם הבינוחי מדבריו
שאין הבדל בין מחלקה ראשונה ושניה מלבד השכר.

כ"א חסון
9 יולי
יום ב'

בלילה חפוני כאבים עזים בבטן - כנראה אכלתי אוכל
סקולקל בבירות או בטריפולי, והקיאתי פעמים ושנתי נדרה. הרגשתי
חולשה עצומה עד שהשבתי כבר לשוב לחלב אביב. הבוקר לא אכלתי
כלום אלא שתיתי קפה שחור וטה חריף עם לימון. הצמאון גדל בכל
זאת. כמדומני שיש לי חום.

בשבע נסעתי לחתונה. ההוטל עלה 416 גרוש סורים.

כרטיס לחלב מחלקה ב' 717 גרוש סורי (120 גרוש שלנו).

בדיוק בשמונה זזה הרכבה. בקרון שלי אין איש מלבדי.

גם זו לילה. ב-11,30 הגענו לחומצ. ורבע לפני שחם נסענו
מפה. בשש וחצי הגענו לחלב חתונה א' - ובקוד מספר רגעים לחתונה
ב' - המרכזית. מה לקחתי כרטיס לחידר-משח 24 לירות 21 גרוש
סורי (4 לא"י): כרטיס מחלב ליניג'י בצרפתית ובתרכית, סיניג'י
לחידר פשא בתרכית לבד. בשבע נסענו מחלב.

כ"ב חמוז
10 יולי
יום ג'

בוקר, שבע. יניג'י. אנחנו בתרכית, באנטוליה.

סימן טובהק - אין זכר ל"פס"ים - פשוט אין שריד אפילו לרפואה.
חובשים כובעים, מגבעות, מגבעות חבן ככל אנשי אירופה. הפס
נשמד כלו, ללא רחמים. שומעים רק תרכית.

בערך בתצוה עברנו את גבול סוריה-תרכית. באותה שעה
הקירו אותי בשביל בדיקת החפצים, אך כשנאמר למקיד שאני נוסע
לברלין - לא חפס כלל בחפצי והלך לו.

שכנתי בקרון נכנסה ברכבה בחלב. באה מבגד באוטו,
דרך ארבעה ימים, שלמה 25 לירות תרכיות זהב. נוסעת לקושטא.
יוניח, אולם דבורה תרכי בהורה יוניח (ס במקום ש). יוניח כמעט
לא יודעת.